

Johann Quistorp

**Johannis Quistorpii Theol. D. & Professoris, Oratio In Qua Schoristae
Academiarum pestes delineantur : Publice ab ipso Rostochii in Auditorio Maiore
recitata, quando Academiae rectoratum secundo assumpsit 25. die Octobris
anno 1621**

Rostochii: Pedanus, 1621

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn729273156>

Druck Freier Zugang

RU. phil 1621.
Joh. Crüistorp.

17.
JOHANNIS QUISTORPII
Theol. D. & Professoris,

ORATIO
IN QUA
SCHORISTÆ
ACADEMIARUM
pestes delineantur,

*Publicè ab ipso Rostochij in Auditorio
Majore recitata,*

quando Academiæ rectoratum secundò
assumpsit

25. die Octobris Anno 1621.

ROSTOCHII
Typis Joachimi Pedani.

JOHANNES QUASTORPH
Fisc. D. & R. 1785

O R A T I O

SCHORSTAE

A C A D E M I A M

poet. & histor.

Vetus est, ut nostis *A. Academia* hujus consuetudo, ut is qui sceptrum regiminis *Academici* capescit, magistratum suum ab oratiuncula, quam ex hoc loco habet, auspicetur. *Morem* hunc veterem & laudatum ut & ego imiter, onus quod jam jam mihi impositum est à me flagitat. Dum autem apud me de dicendi materia discepto, & quid in presentiarum adferre debeam disputo, varia se obijciunt. Ex quibus ego, si non quod vobis *Auditores* gratissimum, & huic *Auditorio* dignum videbitur, sed quod moribus presentibus accommodatissimum judicari, elegero, veniam vos mihi daturos spero. Commendans *Busiridem Polycrates*; *Injustitiam Glauco*; *Thersitem* & *quartanam febrim Favorinus*; *Calvicium Synesius*; *Muscam ac Parasiticam Lucianus*; *Moriam Erasmus*; *Pediculos Heinsius*; suos & *auditores* & *lectores* invenerunt; quamvis eorum oratio in ijs rebus commendandis occusabatur, quae omnium voce condemnabantur. Et ego me, si,

A 2

quod

quod omnium odio & vituperio dignissimum est, contempsero, audientiam ad semihorulam impetrarum dubitem? Esto, illi ab ingenij acumine, & eloquentia donis, rebus malis à se commendatis, auditorem & lectorem pararint: Ego ad minuculis his destitutus, beneficio veritatis quam sectabor, à vobis ut audiar me obtenturum confido. Qui vester est candor, & in alijs audiendis ante probata facilitas, hoc mihi de omnibus ac singulis promitto.

Constitui apud me breviter delineare mores, vitam, ac studia Schoristarum, & aliorum qui sub studiosorum nomine latitantes, nihil aliud agunt quam ut omnis generis vitijs litent, & eos qui ad Academias nuper accesserant, quos ipsi suis vocibus Innocentes & Pennales nominant miserè divexent. Non à vobis omnium ordinum Excellentissimis viris, nec à vobis qui inter studiosos serio ad eruditionem & virtutem grassamini viam id vitio mihivorsum iri censeo, si hanc Academia nostra pestem, verbis delinearo, quam oculis & auribus quotidie, non sine certo cordolio, usurpatis. Nec vos qui estis illis quæ exponam vitijs affines, agre ferre poteritis si id quod res est dixerò. Nisi fortè id censetis non licere cuiquam impune id dicere, quod vos vobis impune facere concessum esse arbitramini. Testor, me eum potissimum in finem hanc dicendi materiam elegisse,

elegisse, ut qui in hoc numero fuerunt, vel ad eundem accedere cogitant, juxta cum omnibus bonis Schoristica scurrilitatis fœditatem no' visse, different: si forte hac ratione ab ipsis impetrari posset, ut hosce mores profligatos, & hanc vitam plus quam beluinam odisse, & postmodum vitare inciperent. Felicem me prædicarem, si vel parum hac dicendo efficerem; feliciorē hanc nostram Academiam, quæ minus hac peste infestaretur; felicissimos illos ipsos qui vitia sua audientes, ab illis refugerent quam longissime, & ex pessimis boni esse inciperent.

De Zeuze refert Plinius, quod is Junonem Laciniam ab Agrigentinis pingere rogatus contendere, ut virgines Agrigentinas sibi nudas inspicere liceret; ex quibus ipse quinq; elegit, & quod in unaquaq; laudatissimum fuit, pictura reddidit: Hanc in qua junctim cernebantur, quæ in pluribus elegantibus corporibus insigniora inveniebantur Junonem formosissimam referre censebat. A me si quis quæreret quomodo depingi debere censerem prodigiose deformem, non illum ad Therfitum Homericum, monstrum illud hominis monstruosissimum, remitterem: sed illorum qui studiosorum nomine venditant, & inter alios honestos juvenes contumacem nequitiam, & pertinacem malignitatem Schorista exercent, mores & vitam inspicere iuberem.

rem. Si qua in illis notat singula, penicillo exprimeret, propius ad prodigiose deformis hominis faciem, quam Zeuzis ad formosissimam accedet. Ille nihil nisi exteriora corporis lineamenta, hic & corpus & animam simul oculis conspiciendum subijciat.

Vos ipsi, de quibus mihi sermo est, vestros, vestrorumque complicum mores, vestra dicenda non dicenda facta, vestros plusquam beluinos incessus, clamores, boatus, discursiones contemplantini, si vel mica sani adhuc iudicii vobis reliqua est, non potestis quin juxta mecum affirmetis, non inveniri vobis ipsis monstra hominum monstrosiora. Agite ne hoc gratis me dicere putetis, ex vestris factis docebo, Esse vos Lupos rapacitate, Boves clamoribus, Tyrannos saevitia, Lucianos impietate; ex his si vos conflatos esse ex vestris factis manifestum fecero, monstra ne vos monstrosissima esse diffiteamini? Lupos vos esse initio dico rapacitate. Si quis novitius ad Academiam venit, non eum excipitis mitius quam lupus agnum, feles murem, accipiter columbam. Hanc involatis praedam, hujus bonis, hujus pecuniola, qua sibi victum, libros, vestimenta parare debebat, Lupi voracissimi de voratis. Nihil pensi habentes, quantum ei quem de gluitis ad studia, quorum gratia ad regias scholas missus est, continuanda, relinquatis; sed quantum vorago & gurges

gurges vestra qua satiari nescit, exposcat. Vos saepe
illa qua mater paupera noctes & dies colum ver-
tendo, salem & aquam lingendo, suum genium de-
fraudando egre comparat, ut filio familia spei sit
quo famam & frigus in Academijs propulset, vi
miseris his extorquetis, & vestra rapacitate Lupina
majore, una commestatione Schoristica, scurrili re-
cte dicerem, deglutitis. Lupum ajunt quando ovile
ingressus est, oves ad unum omnes necare, nec ante
cessare, quam singulos jugulavit: consimile ve-
strum est in bonos odium, si per vos staret, ne unus
ex illis, quem juxta leges vivere, magistratui obe-
dientiam & reverentiam prestare, publicas lectio-
nes audire, linguas artes & scientias addiscere, cui
in vita innocentiam in studijs sapientiam cura &
cordi esse cernitis, in Academijs vivere sineretis.
Et quoscunq; tales deprehenditis, in hos sevitis, ho-
rum insidiamini crumenis, horum pecuniolas diri-
pitis, devoratis, nec ante eos dimittitis, quam
omni exsueritis substantia. Plena cruoris hirudi-
nes cutem mittunt, & satura id cui adhaerunt cor-
pus relinquunt. Vos ne saturi quidem disceditis,
sed tamquam herpes ex edens, & corpus ad ossa usq;
depascens, praeda quam semel inuasistis, quantisper
vel minimum reliquum est, quod vestra ingluvies
capere possit, adhaeretis. Lupi vocem homini quem
prio-

priores contemplatur adimunt, Plinio teste, Vos Lupi Academici Innocentibus illis, quos deglutitis, ita os obturatis, & omni eos voce privatis ut super injuria sibi illata coram magistratu ne mutire quidem ausint. Rarissime Auditores audivistis cuiquam horum scriptam dicam. Age enim tu quicquid es Innocentium, age acceptam ab aliquo horum Luporum vindicandam injuriam suscipe, dispercam, nisi omnes caeteri consimiles, facta conspiratione, sive catenaria sive catilinaria, in tui unius perniciem concurrent. Hic unum noris omnes noris: inter se congruunt: similia omnia: unus in noxa est, caeteri omnes ad defendendam causam adsunt, tradunt operas mutuas. Genuini hoc ipso lupi. Quemadmodum enim illi referente Aliano & Artemidoro, quoties ipsis rapidum flumen transmittendum est, prehensis mordicis precedentium caudis transnatant, ne vis fluvij singulos rapiat; ita & hi Lupi Academici, caudis malarum causarum sociorum suorum adherent, ut judicij se veritatem tanto rectius sustinere & perrumpere possint. Contendite vos de quibus mihi sermo vestros hos quos dixi mores, contendite vestra facta cum luporum genio, non lac lacti, non ovum ovo magis simile quam vos lupis esse cognoscetis. Nisi forte hoc vobis cum Lupis non commune esse putatis, quod Lupi affirmantur

non ledere animal ullū, in illa vicinia ubi suos edu-
cant catulos; vos autem in nullos seruiatis magis,
quam quos eadem provincia, idem regnum, ea-
dem civitas juxta vobiscum natos vidit. Non ab
nuo si hoc vobis cum lupis non convenire cense-
tis. hoc ipso lupis pejores quod in nullos quam vestros po-
pulares, & concives seruitis magis. hos non singuli
singulos, sed ut tanto in signior sit feritas, in hanc
rem, contra Academiae statuta, quae vobis sacro san-
cta esse debebant, excogitatis & compactis Natio-
nibus invaditis. Scio, & ex fide digno scio, Ante
mensis pauculos è nationali Schoristarum collegio
legatos, ex ijs qui ad hanc nostram Academiam
nuper advenerant, duos adijisse. Uni, ut quindecim,
alteri, qui ipsis ditior & à nummis instructior visus
fuerat, injunxisse ut triginta florenos statim nume-
raret, ni actionibus misere devexari, & pugnismale
tractari vellet. Anne hoc est fame lupina majore
illis inhiare à quib. ingluvies lupina abstinet? Apud
Atticos lege publica illi talentum decernebatur qui
catulum lupi interfecisset; duo talenta, qui adultum
necasset. In quibusdam Marchiae locis adhuc hodie,
qui magistratui luporum recens natorum catulos à
se occisos offert, hordei aut siliginis aliquot modij do-
nantur. Quae nam pramia illi A. E. qui hosce
B
lupos

Lupos ex Academia abigeret destinanda putatis? Hercules illi qui muscas ex Eleis abegerat, hostiam quam hinc ~~scilicet~~ vocant, mactavit. Pausania teste. Nos anne huic luporum Academicorum Abactori iure justiore sacra persolveremus? Sæpe repetita ipsius facti prædicatione ære perennius monumentum erigeremus? Ad vos Schorista me vicissim converto, & quod Secundo Boves vos esse clamoribus dixi, non puto vos expectare ut argumentis pluribus doceam. Clamant id omnes platea, testatur tota civitas, testantur omnes hujus urbis inquilini, Cives Academici, Cives Urbici: nullus est cui non sæpe clamoribus vestris bovinis, de die molesti fueritis, Cujus non sapissime boatibus vestris quietem de nocte turbarveritis. Vos in domibus Academiae huic foro adjacentibus, Deo & bonis studijs dicatos parietes testes appello: vos de hisce horum bovm clamoribus, boatibus testari potestis, vos illorum sæpe voces excepistis & amulla repetitione redidistis.

Non sine admiratione & stupore A. E. accipimus, quod de Lapponibus referunt, qui inde ad nos veniunt, in varias illos beluas interdum transformari: mirari desinite, exempla habetis domestica, eos in Academijs respicite, qui seipos homines,

mines, in boves quotidie transformant. At vos
Anthropolycoboa monstra cogitate, D E U M
Spontaneam & petulantem hanc vestram cernere
Metamorphosin: cogitate eum videre, quomodo
vos, quos ad imaginem suam finxit, vos ipsos in bo-
ves clamoribus transformetis, & infra beluas ima-
ginem illam Dei nobilissimam abijciatis. Si regis.
& principis insigne in loco conspicuo collocatum,
vi deturbaretis, in cœnum projiceretis, & pedibus
conculcarentis, non hoc impune auferretis. Arbitra-
ri ne potestis, regem illum regum & dominum do-
minantium sine indignatione cernere quando vos
imaginem illam, ejus insigne divinissimum petu-
lanti malitia demolimini, & cum bovis imagine
permutatis. Videt ille, videt, & vindice pœna
vindicabit, nisi seria hæc lueritis pœnitentia, &
vitam post in melius commutaveritis.

Pergo & vos Schoristas Tyrannos esse seruitia
tertio loco evincam. Aures arrigite Schorista,
tyrannica vestra facta ex multis paucula, verum
ejusmodi quæ abunde assertioni fidem facient au-
dientis. Hoc vos in bona & corpora eorum quos
Innocentes vocatis usurpare, quod sibi in subdito-
rum bona & corpora vix licere Tyranni putant,
affirmo. Vos vi illius imperij quod vobis in pen-
nales

nales (vestra voce utor) concessum esse persuasistis. Ipsi imperatis, ut vobis, si Dijs placet, dominis senioribus, pocula tractantibus ipsi famuli adsint; cerevisiam & vinum ad nutum vestrum afferant & fundant. Ex vestro numero sunt, qui junioribus imperant, ut pistorum instar spiris onusti incedant, quos quocumq; tempore flagitantibus porrigant. Ex vestro grege sunt, qui pennaes chartas lusorias secum semper circum ferre cogunt, quas ad lusus minus licitos exigentibus tradere iubentur. Obsecro vos, dicite mihi per conscientiam vestram, putetis ne Tyrannidem vos hac patrantis exercere? Agite si hac qua verè gravia sunt, vobis leviora videntur, facta vestra qua hac enumerata tyrannide superant cognoscite. Ad vestrum imperium juniores vestes, pileos, fascias crurales, collaria, libros, et quid non, vobiscum, aurea plumbeis, centones sericis permutare coguntur. Quid hoc aliud est quam Tyrannorum more sibi in subditorum bona imperium vendicare & illis eos pro labitu exuere? Ahab Tyrannus non ausus fuit Nabotho vi eripere vineam qua delectabatur, sed contendit ut eam, acceptans meliorem quam offerebat, secum permutaret, vel certo quodam pretio divenderet. Vestra Tyrannis hujus longè superat,

rat, vos à nolentibus vi illa qua vultis ad vos per-
trahitis. Oculis hisce meis A. vidi, aliquem
ex Innocentibus ut vocant, quum ex foro civitatis
hujus majore per cœmiterium Marianum ad mu-
seum suum pergeret, à Schoristarum manipulo in
ipso cœmiterio revocatum, & monitum, ut pallium
quod aliquanto nitidius quam hunc decere hi cen-
sures arbitrabantur, statim traderet, & depallia-
tus domum iret: quod cum facere renuebat, unus
virgas quas pallio ante texerat, producebat, & mi-
nitari cum complicitibus non dubitabat, nisi trade-
ret, ipsum ijs in loco vicino, quo pertrahere eum an-
nitebantur, castigatum iri. nec effugisset credo ho-
rum carnificum manus, nisi boni viri interventu
liberatus fuisset. Memini alium quem in museo
suo non vocati Schorista visiterant, postquam
omni pecunia quod ad cenopolas mittebatur exue-
rant, & ipse non assuetus poculis cubitum prior con-
cessisset, in lecto virgis male tractatum. Scimus,
ante annos non adeo multos Juvenem frugi à Scho-
ristis in cauponam publicam pertractum, quibus
quam omnem quam habebat pecuniam enumeras-
set, & plura solvere juberetur, nec postulatis re-
spondere posset, ab ijs ipsis ita pugnibus & verberibus
tractatum, ut ab illo die agrotare inceperit, &

post dies non adeo multos exspiravit. Haberem
alia Tyrannorum horum quæ recensere possem fa-
cinora, quibus illis quæ dixi fidem facerem. Ve-
rum nihil addo amplius, non enim quemquam esse
judico qui ex illis pauculis, quæ non verbis ampli-
ficare, sed nude recitare volui, non intelligat, si
quis hos nostros cum Centauris, Lapythis, Cyclo-
pibus, Phalaridibus, Nerombus tyrannis famige-
ratis committat, utris tyrannidis palma concedi
debeat, merito ambigi posse. Tu sol mundi ocu-
le, & tu solis conditor DEUS hanc sævitiam
in hac schola ab ejus dedecoribus excerceri cernis,
posses nos jure meritisimo, omnes O DEUS
pessundare, igne cœlitus dimisso delere, vel terræ
hianti nos devorandos committere. Te submis-
se oramus ne patere nos omnes ejus quod quorum-
dam est culpam luere, hosce ferocientes Centauros
Spiritu tuo cicura: tu illa clementer impedi-
menta remove, quæ hæctenus fecere quo minus id fieri
potuerit, quod hi sua sævitia commeriti sunt Lapy-
thæ: tu animum illis, quibus jus dicere demanda-
tum est, inde, ut condigna de his supplicia sumant,
ne Conniventia sua pœnas sibi attrahant. Spe-
ro cum hono DEO illum nobis aliquando illuce-
scere diem, quo si non penitus hosce centauros sub-
latos,

latos, minus saltem illos apud nos servare cerna-
mus.

Restat *A.* ut de Schoristarum nostrorum impie-
tate disseram, de qua certe nemo dubitabit, qui sal-
tem nupera ipsorum impietatis exempla cognita ha-
bet, qui scit pro nuper quosdam in ipsa collegij area
consedisse, & loca D E O honestisq; studiis dica-
ta, hosce Lucianos computationibus & expilationi-
bus suis schoristicis profanasse. Abutens vas
sacris Balsasar impietatis suæ pœnas D E O dedit,
& vos divina vendicta sacris abutentes locis co-
mitabitur. Satis hoc quod jam jam dixi vide-
ri potuisset impietatis: officinam pietatis in schori-
stica fœditatis stabulum convertisse, nisi id mayo-
ri impietate auctum sciremus. Quando ex ho-
rum contubernio quidam, ipso die sacris dicato,
quando cerevisia se abunde proluerant, oclusis
collegij Januis, Cathedras in quibus praeceptorum
voces personare solent, conscenderunt, & amula
pronunciatione praeceptorum voces repetiverunt.
Haccine est illa quam praeceptoribus discipuli de-
bent pietas & reverentia? prob DEUM im-
mortalem quam hi nostri absimiles sunt illis qui
in sacris laudantur Elisei discipulis: illi praepto-
rem venerabantur, hi suis illudunt; Illi ab eius
latere

latere avelli non potuerunt, ut eius doctrina
salubri, exemplo quotidiano, colloquijs, sermoni-
bus, doctiores & meliores quotidie evaderent, hi
nihil magis quam preceptores fugiunt, collegia
in quibus docent (nisi forte ut jam dixi commes-
sationibus eos profanaturi,) non ingrediuntur, in-
gressuros arcent. felicissimos se reputant si quam
longissimè à preceptorum & oculis & auribus re-
moti, inter sui similes, impietati, scurrilitati,
actionibus, mutuis divexationibus vacare possint.
Habent tamen, ne illis hanc laudem invidiamus,
in Elisai saculo quibus cum nostris hisce precepto-
rum irrisionibus convenit, Pueros Bethelenses
qui preceptori suo Elisao subsannabant, & calvi-
tiem ei petulanter exprobrabant. At annè scitis
hos in flagranti crimine ab urfis dilaniatos, in præ-
ceptorem impietatis pœnas dedisse? vobis ad tem-
pus preceptores videre licuit & licet, at pœna tar-
ditatem gravitate D E U S compensabit. Hac
in preceptores impietas, & in magistratum con-
temptus, tantopere in hoc hominum genere excre-
vit, ut quo ulterius progrediatur, vix habeat.
Scimus, ante pauculas septimanas quosdam ex
hisce Lucianis, de die vectes gestantes per plateas
cum clamoribus incessisse, & faces ardentes sibi
præ-

praeferrī curasse, ut tanto in sua nequitia & impie-
tate essent conspectiores. O frontem horum homi-
num ferream! ô impudentiam ipsa impudentia
impudentiorem! Reliqui mala patrantes id
agunt, ut vitia sua tegant & clam habeant.
Illicitam venerem sectantibus noctis tenebrae
sua visissima sunt: fures de nocte in alienas irre-
punt aedes, ne in scelere deprehendantur. Hi
omnes improbitate vincunt, non saltem male
agere non erubescunt, sed ut peccantes ab omni-
bus cerni possint, diei & soli facem addunt: in
media luce tamquam cyclopes Homerici vectes
gestant, & impijs vocibus vicos complent. Si quis
ex novo orbe inter feras & beluas educatus, &
impietate gentili assuetus, hunc vestrū incessum
cerneret, hos vestros cum impietate conjunctos
boatus audiret, & homines vos ex statura corpo-
ris, & Christianos esse ex aliorum relatu disceret,
vix arbitror adduci posset, ut vel aliorum verbis
vel suis oculis crederet. quia vos talia committe-
re cernit & audit, quae nec à gentibus veri DEI
agnitione destitutis, nec ab immanissimis feris
committuntur. Et vos, si dijs placet, huma-
norum literarum studiosi & Christiani dici
vultis. Si hoc humanum est, omni humanita-
te exuta, infra bestias beluina feritate se abijce-

C

re;

re; Et si hoc Christianum, impietate ipsos ethnico-
cos vincere: nemo est qui humanitatis studio-
sus justiore jure quam vos dici mereatur. Si ve-
stram in parentes Et patronos impietatem perse-
qui animus esset, Et tempus pateretur, latissimus
mihi hic dicendi campus panderetur. Pecunias,
quas vobis parentes, laboribus Et vigilijs multis
acquisitas mittunt, ut ijs ea paretis quæ ad soli-
dam eruditionem faciunt, in quos usus converta-
tis, malim vos, ex conscientia vobis suggerente,
quam ex me referente, discere. Parentes se de-
pauperant, ut vos ex Academijs domum redeun-
tes moribus comptis ornatos, linguarum, artium,
ac scientiarum cognitione instructos cernant. Ve-
rum quanta spe excidant, experientia quodotidia-
na ostendit. Nihil vobis est rusticius, nihil igno-
rantius. In terra Ignorantia, inter sues Et vac-
cas, (si quis vos excuteret,) non inter eruditos, Et
comptos vixisse, arbitraretur. Quæ olim à majo-
ribus, pio zelo Deo Et studijs consecrata sunt, dum
à patronis Et fautoribus impetratis, vos Veneri
Et Bacho consecratis. Proh quantas pœnas
dedere Ananias Et Sapphira, partem ejus inter-
vertentes, quod Deo destinarant! quæ vos ma-
nebunt pœna divina, qui illa turpiter dilapidatis,
quæ Deo, Ecclesijs, Rebus pub: Scholis pij Ma-
jores

jores legarunt. Possem hac A. uberius exponere,
sed abrumpo, & quæ de hisce scholarum dedeco-
ribus præterea dici possent, in aliud tempus reijcio.
Tu nobis ex alto D E U S ades alexicacos, arce à
scholis hos Lupos, boves, tyrannos, Lucianos, qui-
bus illa tibi sacrata juventus misere corrumpitur,
scholæ officinæ pietatis & honestarum artium
conspurcantur, templis & Rebus pub: ruina &
interitus procuratur. Quod super est à vobis
omnium ordinum Excellentissimis Dominis au-
ditoribus amice contendo, in templum vicinum
me comitemini, Deo, hunc meum magistratum,
hanc nostram Academiam, urbem, ditionem,
eorumq; præsides precibus commendetis, & ut
nostra communi patriæ Germania, graviter sa-
tis hisce annis proximis bello vexata, & dila-
cerata, tandem prior tranquillitas & pax resti-
tuatur, ad Deum vota fundatis.

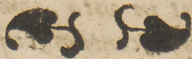
Ludovicus Vives de adolescentum Institutione.

PRæceptor non minus amandus, venerandus, colendus,
quam si esset pater. nam revera præceptores imaginem
quandam nobis referunt patrum: & à nullo majus accipere
potes beneficium, quam à quo sis eruditior & melior. quibus
duobus bonis nulla possunt in vita, comparari. Adde quod
facilius disces, si amaris docentem, cujus dicta nunquam
vel contempseris, vel neglexeris. semper cum dignatione in-
animus

animum admitte, & oraculi cujusdam vice habes. Neq̄
solum illum ama, sed da operam, ut ab illo redamere, sic te,
diligentius docebit: quod assequeris, parendo modestè ejus
præceptis, observando eum honorando, admirando qua-
cunq̄, seu dixerit, seu fecerit. si quid probaris in vita, aut in
sermone, sic age, ut sentiat te illud probasse. si quid impro-
baris, vita. Attentus illum audi: verba ejus, formulas di-
cendi, sententias annota: imitatione te similem ipsius, quoad
facere poteris, effinge. quod præceptor cum videbit, dabit
vicissim operam, ne tu aliquid ex se possis accipere, quod
imitatione sit indignum.

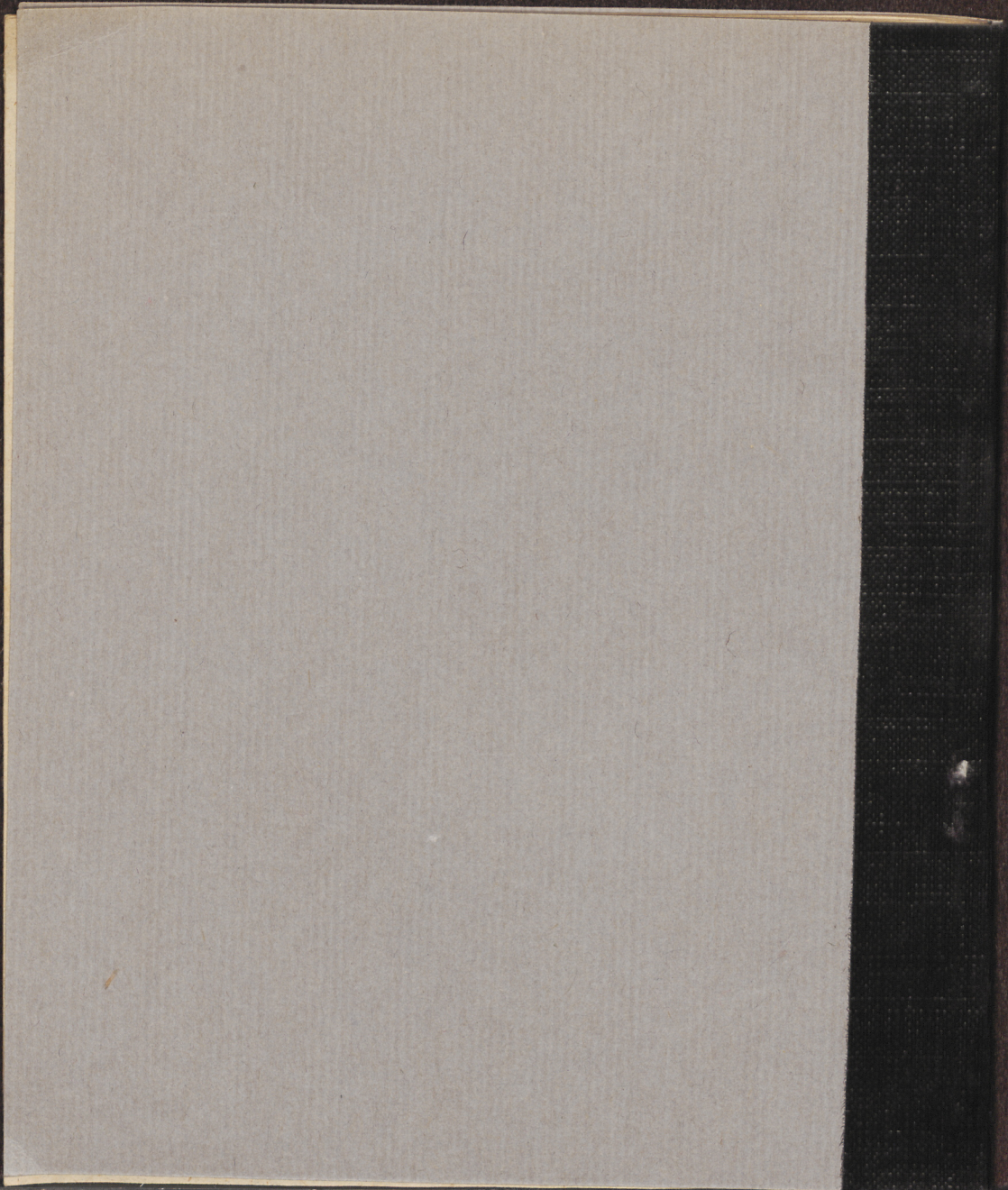
Condiscipulos fratrum loco habes. geniti enim estis ab
eodem magistro, velut patre: & conjuncti sacris literarum,
non minore vinculo, quam sanguinis, idcirco illis non minus
bene cupias, quam fratribus. Si quis eorum est te doctior,
ne oderis eum hac causa: sed fave ingenio, & contende, ut
doctrina & virtute sis par: etiam superes, quo similis tibi
contingat favor.

Cum melioribus, aut sapientioribus te, ne certes in vi-
dia, aut malevolentia, sed virtute, probitate, studio. Impe-
ritiores te, ne despice, patius adjuva, & erige, ut queant
ascendere. Neq̄ enim pejor eris, aut imperitior, si alios ha-
bueris tibi pares: si opera tua illi eò evaserint. Quod si
omnes fuerint imperiti, nemo erit, qui agnoscat, ac proinde
admiretur bona tua. Pulchrum est, profectò certare cum
bonis, pulcherrimum eos vincere, rectè quidem
& per virtutem, extra dolum
omnem.

latos, minus saltem illos apud nos
mus.

Restat A. ut de Schoristarum no-
tate disseram, de qua certe nemo du-
tem nupera ipsorum impietatis exem-
bet, qui scit pro nuper quosdam in ip-
consedisse, & loca D E O honestis-
ta, hosce Lucianos computationibus
suis schoristicis profanasse.
sacris Balsasar impietatis suae poenas
& vos divina vendicta sacris abu-
mitabitur. Satis hoc quod jam
ri potuisset impietatis: officinam pie-
stica foeditatis stabulum convertisse
ri impietate auctum sciremus.
rum contubernio quidam, ipso die
quando cerevisia se abunde prolu-
collegii Januis, Cathedras in quibus
voces personare solent, conscenderunt
pronunciatione praeceptorum voces
Haccine est illa quam praeceptoribus
bent pietas & reverentia? prob
mortalem quam hi nostri absimile
in sacris laudantur Elisei discipulis
rem venerabantur, hi suis illudunt

